

בגיל 20 הסתבר לעידית שחורי,
כי הגבר שאיתה חיה מזה
שנה הוא הומוסקסואל. והיא עשחה
סרט על המשבר שפקד אותה

מיקרה
אבוד

אהבה כמטבח — סצנה מתוך הסרט „כשאתם נכנסים למיטה ולא קורה שום דבר —

קצינה שחורי
 מזכירה של גורודיש

כמשהו הראוי לבו. למעשה נמנעת עידית לאורך כל הסרט מלהפגיש את שני הגברי. ריום פגישה מיקרית באוניברסיטה עם הצעיר ושחור מחו"ל; שיחה קצרה עם החבר; סרט על הומוסקסואליות בטלוויזיה, והמשב בסוף, כשהיא עוזבת את הדירה עם מעט הפציה. נראה הצעיר מגיע עם זר פרחים. זהו לא עימותים דרמטיים, לא מלודרמה זולה.

עידית נראית ומתנהגת כמבוגרת מגילה. עיניים כחולות גדולות, שיער בהיר מתולד, חל לבוש זרוק — בתם של מורה ומנהל-מיפעל, ילדה טובה ושגדלה בבית אמיד, קצינה בצה"ל. איך היא הגיעה לקולנוע? מספרת עידית:

בגיל 15 הלכתי לחוג לקולנוע לנוער, כי זה פשוט ריכז כמה תחומים שעניינו אותי, כמו ציור מוסיקה, ארכיטקטורה, שירה ואומנות. עסקתי גם בפעילות ציבורית. הייתי חברה בנוער לנוער, וריכזתי את סניף פתחתיקה במקום מגורי.

בגיל 16 וחצי הייתי כתבת של שבועון ישקרא נוער 71, וכימעט העיפו אותי מבית הספר התיכון כיגלל כתבה שבה ראינתי את סגן ראש העירייה. אחר כך עברתי ללמוד ברמת-גן, בשמינית, באקדמי ולימדו אתנו קולנוע. שלושה מאיתנו הצטרפו לקבוצת העיין השלישית שבהנהגתו. אני ביניהם. ביגלל ז'אק התי חלתי שוב לצעיר, ראיתי סרטים, התחלתי לאהוב ולהתעניין באופן מעשי בקולנוע. ניסו לערב אותי גם בפעילות החברתית של הקבוצה, אבל זה לא הלך.

טבעת
לא מוכרת

ב צבא הייתי הפקידה של גורודיש (האלוף ישמאל גונן) בפיקוד-דרום. אחר כך עברתי קורס קצינות, ועבדתי כקצינת-סעד.

את החבור הכרתי בסוף שירותו הצבאי. ראיתי אותו שנה לפני כן, ובמיקרה נפגשנו. הוא היה סטודנט לאמנות.

הוא היה בחור יפה, עם הרבה קסם אישי, והתחיל בינינו סיפור. גרנו בחדר באופן לא-רשמי, ביגלל חורי, אבל למעשה גרתי שם, אם כי שמתי לא היה על הדלת. (המשך בעמוד 54)

עידית ובין הצעיר ושחור מחו"ל, אלא שהיא שמרה את הסוד ולא גילתה לעידית אפילו ברמז דבר על היחסים בין שני הגברים, שנפסקו ביגלל נסיעתו של האחד לחו"ל. רק כשהכל נגמר, רק אז הסתבר לצעירה בת העשרים, שהיא קצינה בצה"ל, כי חברתה לדירה ידעה את הכל והביטה על המתרחש מבלי להתערב.

כיום, שלוש שנים לאחר מכן, מציגה עידית בסינמטקים את סרטה הראשון, הנקרא במקום חלום — סרט בן 30 דקות בשחור-לבן, המציג את הסיפור האישי כליכך שול הבמאית באופן כימעט-אוטוביוגרפי טיבי; סרט יפה שאינו גולש לרגשנות ואינו מתאר את היחסים בין שני הגברים

הנערה והומוסקסואל בסרט — אין צורך להסיף דבר!

מה עושה בחורה כשהיא קמה בוקר אחד ומגלה שכל עולמה חרב עליה? מה עושה בחורה בת 20 כשהיא מגלה שהגבר שלה, האיש שהיא אהבת ושאינו היא חולקת דירה משותפת וחיים משותפים, אינו רוצה בה עוד?

לעידית שחורי, במאית-סרטים צעירה (23), זה קרה. אלא שילעידית בניגוד ל-בחורות אחרות, זה לא קרה בדרך המקור. בלת. הגבר שלה, שהיה אהבת-חייה, לא חדל לרצות בה מפני שתתאהב באשה אחרת. הגבר שלה, שהיה לה מישענת משך שנה ארוכה, לא הפסיק לאהוב אותה מפני שנמאסה עליו או מפני שהפסיקה לעניין אותו, כמו שקורה בדרך כלל. הגבר של עידית ושחורי, שאותו זיהוה היא שומרת בסוד, בקפדנות הראוייה-ל-ציון, עזב אותה בגלל גבר אחר.

צעיר עם
זר פרחים

שנה ארוכה חיה עידית במחיצתו של הגבר, כשיחד איתם בדירת ה-סטודנטים, שגם על מיקומה היא שומרת בסוד, מתגוררת דירת שלישית. שנה ושלושה מה של חיים מלאים, ושל אהבה ואושר, כשכל הזמן היא לא יודעת כי האויב מצפה לה מעבר לפינה, בדמותו של צעיר הנמצא בחו"ל.

במקרה של עידית ידעה הדיירת השלישית על מערכת היחסים בין החבר של